

отъ Асенъ Разцвѣтниковъ

Припадне ли нощта тъмносиня,
менъ ми служи шетърна слугиня.
Нейниятъ животъ е така нареденъ,
че тя спи си кротко презъ цѣлия

но вечеръ ме върно чака
и разпрѣсква мрака,
за да мога да чета и да се движа
изъ нашата хижа.

Що е то?
(е п и е Г)

Едно дете забърква учениятъ съ своитѣ предисторически рисунки

Въ Франция, въ Испания и въ нѣкои други европейски страни се ползватъ съ особена известностъ нѣкои пещери, чиито стени сж изпѣстриени съ рисунки, датиращи отъ предисторическата епоха. Такива сж, напр., пещеритѣ по долината на р. Тарнъ, въ Южна Франция, които ни даватъ представа за нѣкогашнитѣ обитатели на тия области и за животнитѣ — мечки, бизони, лъвове и пр., които сж обитавали нашия континентъ преди много години. Тѣзи чертежи и днесъ сж предметъ на най старателни проучвания на праисторичитѣ.

Не отдавна бѣ съобщено за откриването на подобни рисунки, отъ извънредно голѣма важностъ за предисторическата наука, които сж били намѣрени въ една пещера, разположена близо до испанския градецъ Круцъ дель Рей Санчо, въ провинцията Замора. Веднага на мѣстото се стекли множество заинтересовани личности: учени, художници, журналисти. Следъ като прегледали рисункитѣ, тѣ заявили, че последнитѣ, макаръ и отъ по късна епоха, могатъ да съперничатъ съ прочутитѣ доисторически многоцвѣтни фрески отъ пещерата при Алтамира.

Но възхищението на учениятъ и на художнитѣ изчезнало бърже, когато неочаквано се узнала истината за произхода на новооткрититѣ рисунки.

Едно момче отъ града Сантадеръ по име Микеланжело Гарция, заявило, че е въ състояние да докаже, че въпроснитѣ фрески сж негово дѣло. Придружено отъ представителя на мѣстната артистична хунта, момчето било отведено въ пещерата и безъ всѣко колебание то направило бърже на самото мѣсто една репродукция на фамозния бизонъ отъ Алтамира.

Запитанъ за побудитѣ на своята постъпка, Гарция обяснилъ, че познавалъ наизустъ отличнитѣ фрески на Алтамирската пещера, въ чието съседство билъ отрастналъ и на които той е ималъ възможностъ да се възхищава често.

Открититѣ въ пещерата на Круцъ дель Рей Санчо рисунки сж негово дѣло. Той ги изрисувалъ по паметъ, по образеца на Алтамирскитѣ, съ единствената целъ да си намѣри развлѣчение.

Маймуни ще бждатъ дресирани за келнери, ваксаджии и портиери

Липсата на работни сили въ Съединените Штати е накарала американцитѣ да прибѣгнатъ къмъ различни сръдства за нейното запълване. Така, известниятъ професоръ Робертъ Н. Иерксъ е направилъ предложение до правителството въ Вашингтонъ, съ което иска да му се постави на разположение една по-значителна сума, за да може да открие училище за обучаване на шимпанзегата. В ичкитѣ му опити съ тѣзи така интелигентни животни до сега сж били толкова добри, че той може да гарантира, че следъ кратъкъ периодъ на обучаване тѣ ще могатъ да се занимаватъ съ нѣкои технически работи. Преди всичко шимпанзетата щѣли да служатъ като ваксаджии, келнери, портиери и улични метачи.

Това съобщение обаче ни се струва като чиста американска реклама, защото, въпрѣки многобройнитѣ опити, до сега маймунитѣ не сж могли да бждатъ използвани за системна практическа работа. Огдѣлни екземпляри отъ тѣхъ сж били научавани, наистина, да извършватъ разни работи, но само колкото да учудватъ зрителитѣ въ цирка или киното.

Кафе, чай, шоколадъ

Родината на кафейното дърво е Каффа, мѣстностъ въ южна Абисиния, която е получила името си отъ породата маймунки „кафѣ“, които тамъ се вѣдятъ въ несмѣтенъ брой. Арабската дума „кахве“ (на български „кафе“), прочее означава въ преводъ „маймуна“.

Названието на питието „чай“ произхожда отъ китайското „ча“ (на персийски „чай“). Родината на това вѣчно-зелено дръвце е Асамъ въ Британска Индия. Развѣжда се въ Китай, Япония, Западна Индия и др. Въ Русия чайни плантации има въ Закавказието, въ басейна на р. Чаква около Батумъ.

Шоколадътъ е получилъ името си отъ „шоколат“ — така ацтекитѣ, древнитѣ обитатели на Мексико, наричали питието, което правѣли отъ семената на какаото — дървесно растение въ тропическа Америка, отъ което днесъ фабрикуватъ какаово брашно и шоколадъ.

Всички тия напитки — кафето, шоколадътъ и чаятъ — сж били широко разпространени въ Западна Европа още въ сръдата на XVII вѣкъ.

Ползата отъ липсата на алкохолъ

Медицинската академия въ Парижъ е установила въз основа на статистически проучвания, че поради липсата на алкохолъ въ Парижъ и следователно, поради намаление употребата на алкохола, сж намалѣли всички болести и нещастия, дължащи се на алкохола. Така, презъ 1940 год. сж констатирани 60 процента по-малко болести и нещастия, като последици на алкохола

Рекордъ за най-бързъ растежъ

Рекордътъ за най-бързъ растежъ, като че ли принадлежи на една гжба, която расте въ Хавайскитѣ острови; тамъ живѣе въ паразитно състояние, за смѣтка на захарната трѣста. Единъ ученъ, г. Колбъ е проследилъ развитието на тая гжба и е описалъ въдъновено и съ твърде живи краски странното явление. Той е забелязалъ въ три часа сутринта гжбата, която едва се показвала отъ земята, като че ли се виждалъ върхътъ на едно птиче яйце. Следъ половинъ часъ яйцето доста пораснало и разкжсало външната си обвивка. До 6 часа нарастването ставало относително бавно, после отведнѣжъ, въ една минута, стѣблото на гжбата се удължило и издигнало шапчицата на десетъ метра височина! Тога подхвърляне било тѣй еластично, сякашъ нѣкакво дяволче изкача подъ действието на пружината отъ своето сандѣче.

Гвианска жаба

Гвианската жаба има огроменъ ръстъ — тя е десетина пжти по-голяма отъ нашенската — тежи 800—1000 грама и е дълга съ изпънати крака 38—40 сантиметра. Сивочерната кожа има защитния цвѣтъ на земята и е покрита съ голѣми мехури, изпълнени съ отрова. Тая жаба гигантъ притежава задъ главата си отъ дветѣ страни на шията две голѣми изпъкнали навънъ жлези съ яйцевидна форма и дълги 4—5 сантиметра, на които учениятъ сж дали име задушни жлези. Тѣзи именно задушни жлези излъчватъ силна отрова, съ която животното бомбардира неприятеля си, на разстояние до 1 метъръ и което е мощното ѣ оржие срещу нападащиятъ неприятелъ, отъ което човѣкъ може да ослѣпѣе.

Най-старото дърво въ Европа

За най-старо дърво въ Европа се смѣта единъ тисъ, подъ чието огромна сѣнка почиватъ вѣчния си сънъ погребанитѣ въ гробищата на гр. Йоркъ, Англия. Възрастта му се изчислява на около 4,000 год.

Маслиновото дърво сжщо се надсмива на вѣковетѣ. Нѣкои единични такива патриарси измежду маслиновитѣ дървета на Тунисъ надхвърлятъ 3000 годишна възраст. Маслинитѣ край гр. Тиволи, близо до Римъ, градецъ известенъ съ чуднитѣ си красиви водоскоци, иматъ не по-малко отъ 2,300 години. Тѣ сж едни отъ първитѣ донесени въ Италия маслинови дървета, които споредъ древнитѣ хроники сж посадени край Римъ презъ IV столѣтие преди Христа. Значи тѣзи маслинови дървета сж свидетели на цѣлата римска история и живѣятъ и днесъ свежи и горди, като чели готови да преживѣятъ още много бждещи вѣкове.

Пратете за 8 лв. чисти гербови или пощенски марки, за да получите хубавия романъ „Тайната на тримата“.